

hodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

338.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1936

o likvidaci společností „Ústřední banka německých spořitelů v republice Československé“ („Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze a „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ („Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.“) v Karlových Varech.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Akciová společnost „Ústřední banka německých spořitelů v republice Československé“ v Praze (dále „banka“) a společnost s ručením obmezeným „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ v Karlových Varech (dále „společnost“) se zrušují a vstupují do likvidace podle tohoto nařízení; usnesení valné hromady akcionářů této banky, pokud se týká, valné hromady společníků této společnosti k tomu potřebí není.

(2) Zrušení banky a společnosti opoví k zápisu do obchodního rejstříku a jejich likvidaci provede peněžní ústředí československých spořitelů (vládní nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 337 Sb. z. a n., o peněžním ústředí československých spořitelů) podle dalších ustanovení. Organové banky a společnosti k zápisem zrušení do obchodního rejstříku zanikají.

(3) Vyhlásiti zrušení banky a společnosti ve veřejných listech a vyzvati jejich věřitele, aby se hlásili, potřebí není.

§ 2.

Jmění (pohledávky a jiné majetkové hodnoty jakož i závazky) banky a společnosti tvoří společnou likvidační podstatu.

§ 3.

(1) Pohledávky:

a) peněžité,

b) dále, pokud § 4 jinak neustanovuje, které mají za předmět cenné papíry, v jejichž příčině bylo bance (společnosti) dáno zmocnění k libovolnému nakládání (§ 3 a § 8, odst. 1 zákona ze dne 10. října 1924, č. 241 Sb. z. a n., o povinnostech bankéřů při úschově cenných papírů), byť s jakoukoli výhradou,

c) jakož i všechny jiné nepeněžité, které vznikly proti bance přede dnem 16. března 1933 a proti společnosti přede dnem 21. března 1933 (dále „rozhodný den“) a v konkursu by náležely do třetí třídy, vyrovnají se dluhopisy, podle § 5 vydanými, v množství, jehož jmenovitá hodnota rovná se zůstatku těchto pohledávek v uvedený rozhodný den včetně úroků do téhož dne; zůstatkem uvedených pohledávek nepeněžitých jest rozuměti bursovní (tržní) hodnotu, kterou měl předmět plnění těchto pohledávek v rozhodný den včetně příslušenství do téhož dne. Vklady na vkladní knížky, které prokazatelně náležejí od rozhodného dne nuzným vkladatelům, jichž důchod nedosahuje výše podrobené dani důchodové, jakož i vklady odborových organizací a jiných charitativních a sociálních zařízení, vyplatí se v hotovosti částkou rovnající se 70 % zůstatku těchto vkladů, nejvýše však částkou 5.000 Kč, a zbytek, bude-li jaký, vyrovná se dluhopisy, jak předešlá věta ustanovuje. Zaplacení všech ostatních napřed uvedených pohledávek zčásti nebo zcela v hotovosti smí se státi jen se svolením vlády, pokud toho bude nezbytně potřebí z platebně technických příčin, anebo budou-li to vyžadovati důvody zvláštního zřetele hodné, zejména půjde-li o vklady organizací a zařízení napřed uvedených; nesvolí-li vláda k zaplacení vyšším podílem, jest z částek, jež jest zaplatiti v hotovosti, sraziti 30 %.

(2) S těmito pohledávkami lze kompenzovati vzájemné pohledávky banky (společnosti) jen za podmínek, které stanoví §§ 22 a 23 vyrovnacího řádu, při čemž za den zahájení vyrovnacího řízení jest pokládati roz-

hodný den uvedený v odstavci 1. V případě kompensace jest při vyrovnání pohledávky (odstavec 1) přihlédnouti ke zbytku jejího zůstatku.

(3) Poskytla-li banka (společnost) po rozhodném dni na pohledávku, uvedenou v odstavci 1, zápůjčku (zálohu), byť s výhradou, že se zapůjčená částka započte při konečné úpravě jejích poměrů do úhrady veškerých nároků dotčeného věřitele proti ní, odečtou se od množství dluhopisů, které podle ustanovení odstavce 1 na vyrovnání této pohledávky připadají, dluhopisy v množství, jehož kursovní hodnota počítaná podle kursu 70 rovná se částce dotčené zápůjčky (zálohy). Totéž platí, byly-li na takovou pohledávku věřiteli vydány, byť s uvedenou výhradou, cenné papíry nebo jiné hodnoty bursovní ceny; pro výpočet množství dluhopisů, jež jest odečísti, jest tu rozhodna částka, která se rovná kursovní hodnotě, jakou měly dotčené cenné papíry nebo jiné hodnoty podle kursu dne, kdy věřiteli byly vydány, anebo nebylo-li takového kursu, podle posledního kursu před tímto dnem, včetně příslušenství do dne, kdy věřiteli byly vydány.

§ 4.

(1) Peněžní ústavy mají nárok, aby jejich pohledávka, která má za předmět cenné papíry, v jichž příčině bylo před rozhodným dnem (§ 3, odst. 1) dáno bance (společnosti) zmocnění k libovolnému nakládání, byť s jakoukoli výhradou, byla vyrovnána místo podle § 3 tak, že obdrží dotčené cenné papíry téhož druhu a množství, avšak bez kuponových výtěžků za dobu od rozhodného dne do 31. prosince 1936, složí-li v hotovosti částku, která se rovná kursovní hodnotě těchto cenných papírů, jakou měly podle kursu v rozhodný den, anebo nebylo-li takového kursu, podle posledního kursu před tímto dnem, včetně kuponových výtěžků do rozhodného dne.

(2) Za částku v odstavci 1 uvedenou, po případě za její zbytek vycházející po provedení kompensace (§ 3, odst. 2), dostane se peněžnímu ústavu dluhopisů, podle § 5 vydaných, v množství, jehož hodnota počítaná podle kursu 70 rovná se této částce, pokud se týká, tomuto zbytku.

(3) Poskytla-li banka (společnost) po rozhodném dni na pohledávku, uvedenou v odstavci 1, zápůjčku (zálohu), byť s výhradou, že se zapůjčená částka započte při konečné úpravě jejích poměrů do úhrady veškerých nároků dotčeného peněžního ústavu proti ní, anebo vydala-li, byť s uvedenou výhradou,

peněžnímu ústavu na takovou pohledávku cenné papíry nebo jiné hodnoty bursovní ceny, odečtou se od množství dluhopisů, kterých se má podle ustanovení odstavce 2 dostat dotčenému peněžnímu ústavu, dluhopisy v množství, jehož hodnota počítaná podle kursu 70 rovná se částce dotčené zápůjčky (zálohy), pokud se týká, kursovní hodnotě, jakou měly dotčené cenné papíry nebo jiné hodnoty podle kursu dne, kterého byly peněžnímu ústavu vydány, anebo nebylo-li takového kursu, podle posledního kursu před tímto dnem, včetně příslušenství do dne, kdy byly dotčenému peněžnímu ústavu vydány.

§ 5.

(1) K vyrovnání pohledávek a částek v §§ 3 a 4 uvedených vydá peněžní ústředí československých spořitelů dluhopisy do 600,000.000 Kč jmenovité hodnoty na majitele znějící, zúročitelné 3% jednou do roka pozadu od 1. ledna 1936. Tyto dluhopisy budou umořeny ve 40 letech, počínajíc rokem 1947, podle umořovacího plánu, sestaveného na základě stejných jednorozročných anuit zahrnujících úroky i kapitálové splátky; umořování bude se konati slosováním nebo nákupem na volném trhu za běžnou cenu pod hodnotou jmenovitou. Za správné zúročení a splacení těchto dluhopisů ručí podpůrně stát. Těchto dluhopisů smí býti používáno k úročnému ukládání peněz poštovní spořitelny, nadací a ústavů podléhajících veřejnému dozoru, rovněž k ukládání peněz poručenců a opatrovanců, jakož i peněz depositních a konečně až do výše bursovního kursu, avšak nikoli přes jmenovitou hodnotu, za služební a obchodní kauce.

(2) Dluhopisy v odstavci 1 uvedené, jimiž byly vyrovnány pohledávky peněžních ústavů a ústavů pojišťovacích, zůstanou uschovány na jméno dotčeného ústavu po deset let u poštovní spořitelny v Praze. K platnosti převodu takto uschovaných dluhopisů právním jednáním mezi živými a k platnosti zápůjčky na ně jest potřebí souhlasu peněžního ústředí československých spořitelů.

(3) Peněžní ústavy a ústavy pojišťovací mohou dluhopisy v odstavci 1 uvedené, jichž nabyly podle ustanovení §§ 3 nebo 4, bilancovati v hodnotě jmenovité.

§ 6.

(1) Prostředky potřebné na zúročení a splacení dluhopisů podle § 5 vydaných plynou:

a) z výnosů a postupného zpeněžování majetkových hodnot společné likvidační podstaty (§ 2), která zbude po úhradě útrat s likvidací

spojených (odstavec 3) a po uspokojení nebo zajištění práv, nároků, jakož i pohledávek tímto nařízením nedotčených (§ 7);

b) z příspěvků peněžního ústředí československých spořitelů (§ 3 vl. nař. č. 337/1936 Sb. z. a n.).

(2) Pokud by tyto prostředky k úhradě útrat s likvidací spojených a k úhradě běžné potřeby na zúročení a splácení dílčích dluhopisů nepostačovaly, bude je stát doplňovati potřebnými zálohami.

(3) Peněžnímu ústředí československých spořitelů náleží náhrada hotových výloh s likvidací spojených, pokud tyto výlohy jsou nutné a účelné; dále mu náleží za provádění likvidace odměna za podmínek a měrou, jak stanoví vláda po slyšení jeho představenstva.

(4) Hotovosti likvidační podstaty, pokud se jich nepoužije k účelům likvidace, jest uložiti v hodnotách snadno zpeněžitelných co nejvýhodněji, nejméně na úrok podle sazby určené podle § 2, odst. 2 vl. nař. č. 337/1936 Sb. z. a n.

(5) Peněžní ústředí československých spořitelů jest povinno dbáti, aby jmění (pohledávky a jiné majetkové součástky jakož i závazky) společné likvidační podstaty bylo od jeho vlastního jmění odděleno a odděleně účtováno, a sestavovati vždy do 30. dubna účetní závěrku této podstaty za předešlý rok. Tyto závěrky podléhají schválení ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(6) Ministerstvo financí dozírá skrze revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, ve znění zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.), zdali se likvidace řádně provádí.

§ 7.

(1) Tímto nařízením nejsou dotčena práva majitelů zástavních listů a komunálních dlužních úpisů bankou vydaných; správu těchto zástavních listů a dlužních úpisů jakož i majetkových hodnot, sloužících k jejich přednostní úhradě, převezme až do jejich úplného splacení peněžní ústředí československých spořitelů. Toto ústředí také převezme do správy prostředky a majetkové hodnoty, jež tvoří jmění pensijního fondu banky, doplní je z prostředků společné likvidační podstaty na potřebnou výši, kterou stanoví ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem fi-

nancí, a použije jich k uspokojování nároků proti tomuto fondu příslušejících.

(2) Rovněž se toto nařízení nedotýká:

a) práv na přednostní uspokojení podle § 6, odst. 3 zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů;

b) jiných práv na oddělené uspokojení a práv na vyloučení, pokud by bylo lze uplatňovati tato práva, kdyby bylo zahájeno vyrovnací řízení o jmění banky dne 16. března 1933 a o jmění společnosti dne 21. března 1933;

c) jiných pohledávek než v § 3, odst. 1 a § 4, odst. 1 uvedených.

§ 8.

(1) Den, od kterého bude lze uplatňovati nároky na uspokojení podle §§ 3 a 4, vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení. Do tohoto dne staví se lhůty promlčení, jakož i všechny jiné lhůty, které jsou stanoveny ku předsevzetí úkonů potřebných k uplatňování nebo zachování těchto nároků.

(2) Jakékoli nároky vůči bance (společnosti), které nebudou uplatněny do 31. prosince 1946, zanikají, pokud se již dříve nepromlčí, tímto dnem ve prospěch společné likvidační podstaty (§ 2).

§ 9.

(1) Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí i o této likvidaci právní předpisy o likvidaci akciových společností, pokud se týká, o likvidaci společností s ručením omezeným s odchylkou, že nemovitosti náležející do likvidační podstaty nemusejí býti zeizeny veřejnou dražbou.

(2) Ustanovení stanov banky a společenské smlouvy společnosti o jejich likvidaci tu neplatí.

§ 10.

(1) Podání, úřední úkony, právní jednání a listiny, kterých jest potřebí ku provedení likvidace podle tohoto nařízení, jsou — mimo sporné řízení soudní a směnky — osvobozeny od kolků a poplatků, jakož i od dávky za úřední úkony, a to listiny potud, pokud se jich neužije k jinému účelu.

(2) Dluhopisy vydané podle § 5 jsou osvobozeny od poplatků a jejich úroky i od poplatků i od daně rentové.

(3) Převod nemovitostí nebo podílů na nemovitostech, potřebný ku provedení likvidace podle tohoto nařízení, jest osvobozen od obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1937; provede je ministr financí v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a sociální péče.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Maehnik v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

339.

Vyhláška ministra financí
ze dne 19. prosince 1936,

kterou se mění vyhláška ministra financí ze dne 14. září 1936, č. 253 Sb. z. a n., o zahájení výměny dosavadních státních půjček za unifikační půjčku.

(1) Od 1. ledna 1937 počínajíc budou zbytky, které vznikají zaokrouhlováním přejímací hodnoty vyměňovaných dluhopisů na částku dělitelnou padesáti, vyrovnávány v hotovosti podle těchto kursů:

a) 4½% unifikační půjčka, emise A (únorová) 98'80,

b) 4½% unifikační půjčka, emise B (květnová), 97'65,

c) 3¾% unifikační půjčka 86'45,

d) 3% unifikační půjčka umořitelná 71'65,

e) 3% unifikační renta 66'—.

(2) Tím se mění kursy stanovené v § 4, odst. 2 vyhlášky č. 253/1936 Sb. z. a n.

Dr. Kalfus v. r.

340.

Vyhláška ministerstva sociální péče
ze dne 21. listopadu 1936,

kterou se prohlašuje za závaznou hromadná smlouva pracovní pro bělidla lněných tkanin, barvírny, úpravny, mandlovný atd. v obvodu okresních soudů Trutnov, Maršov, Žacléř, Vrchlabí a Hostinné.

Ministerstvo sociální péče prohlašuje v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností podle § 5 vládního nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 102 Sb. z. a n., jímž se upravují pro přechodnou dobu v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva, ve znění vládního nařízení ze dne 19. června 1936, č. 169 Sb. z. a n., za závaznou hromadnou smlouvu pracovní, uzavřenou dne 12. července 1935 a 15. listopadu 1935 mezi svazem „Kreiskanzlei Trautenau des deutschen Hauptverbandes der Industrie“ na straně jedné a svazy „Union der Textilarbeiter b. G. für das čechoslovakische Staatsgebiet“ v Liberci, župní sekretariát v Trutnově, „Verband christlicher Gewerkschaften für das čechoslovakische Staatsgebiet“ ve Svitavách, sekretariát ve Vrchlabí, „Deutschsozialer Gewerkschaftsverband“ v Trutnově, „Deutsche Arbeitergewerkschaft“ v Trutnově, Svaz textilního dělnictva v Československé republice se sídlem v Brně a Československý svaz dělnictva textilního se sídlem v Náchodě na straně druhé.

Hromadná smlouva pracovní jest závazná pro bělidla lněných tkanin, barvírny, úpravny, mandlovný atd. v soudních okresech Trutnov, Maršov, Žacléř, Vrchlabí a Hostinné.

Text hromadné smlouvy pracovní jest uložen k nahlédnutí u okresních úřadů v Trutnově a Vrchlabí.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Nečas v. r.